

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 348. An Propter parentiam pecuniæ mutuò datæ vel ratione
obligationis non repetendi eam certo tempore liceat aliquid ultra sortem
mutuò datam exigere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

Quæst. 349. An licet aliquid accipere ex mutuo ultra sortem proveniens ex mera benevolentia, gratitudine ac liberalitate mutuatarii?

R Esp. Affirmativè: quia talis vi mutui nihil exigit, sed præcisè recipit, quod mutuarius ex libertate & gratitudine, seu obligatione antidorali præstat; est communis & certa. Illicitum tamen est, & usuram palliatam continet, si mutuans in contrac^tu mutui quid exigat titulo gratitudinis, quia licet tali pactioni adjungatur titulus gratitudinis, non tamen excluditur obligatio justitia, & sic contrahitur usura, non secus, ac committitur Simonis, dum petens beneficium ecclesiasticum, non tantum dicit: *ero gratus*; quod licitum est, sed promitto me fore gratum, ac ita præter obligationem gratitudinis inducens sibi obligationem iustitia, ad exercendam gratitudinem. Unde damnata ab Innoc. XI. est hæc propositio: *Usura non est, dum ultra sortem aliquid exigitur, tanquam ex benevolentia & gratitudine debitum, sed solum, si exigatur tanquam ex iustitia debitum.* Uū etiam committi usuram, si detur mutuum sub hac conditione, ut mutuarius apud se portius, quam apud alios pretio ceteroquin justo emat sibi necessaria, quia per hoc imponitur mutuariatio onus pretio estimabile, dum ei auctoritate potestas emendi merces, ubi vult, docent cum D. Thom. 2. 2. q. 78. a. 4. Mol. 1. c. d. 309. n. 6. Laym. L. 3. tr. 4. c. 14. n. 3. Reiffenst. b. t. n. 93. contra Angel. v. usura. 1. §. 5.

Quæst. 350. An usurarium sit absque ulla pactione aliquid ultra sortem intendere solummodo, & separare,

vel etiam rogare dandum aut præstandum à mutuariis titulo benevolentie & gratitudinis.

R Esp. Affirmativè: si principaliter, vi tamen solius mutui aliquid pretio estimabile intendatur, & speretur ab aliquo, alias non mutuatuero, si talis nihil speratur. Gl. in c. consuluit. b. t. v. sperantes. cum communi, tam Theologorum, quam Canonistarum, juxta expreßum textum cit. v. dum ibi ad quæst. an ille in judicio animorum quasi usurariis debeat judicari, qui alias non mutuo traditrus, eo proposito pecuniam credidit, ut, licet omni conventione cessante, plus tamen forte recipiat; Responder Papa, talem male agere, & ad ea, quæ taliter sunt recepta, restituenda in animorum judicio efficaciter esse judicandum, secus tamen est, seu non committitur usura, aliudve peccatum, si dando mutuum sine ulla pactione, secundariò tantum intendatur, & speretur aliquid, idemque dandum sit, et si sciretur, id, quod speratur, non obtinendum; siquidem cum mutuariatus circa usuram dare aliquid possit, immo ex antidorali obligatione mutuatori obligatus sit, poterit hic etiam saltem secundariò aliquid dandum sperare, & intendere; ita cum Gl. cit. Barbos. in idem. c. consuluit. n. 6. Nav. man. c. 17. n. 209. Reiffenst. n. 95. & alii. Arg. c. quid proderit. dis. 61. & c. officia. d. 59. Idem est propter eandem rationem, si mutuans sine ulla pactione & obligatione simpliciter roget mutuarium, ut intuitu mirui sibi dati hoc vel illud obsequium sibi præstet, hoc aut illud gratuito sibi doner, modò minus principaliter & secundariò, ut dictum, intendatur & speretur aliquid. Less. L. 2. c. 20. du. 8. Castrop. d. 4. de Jus. commutat. p. 11. n. 2. quamvis fateantur AA. citati, talem rationem periculosam esse.

C A P U T II.

De usura commissa extra contractum mutui in aliis contractibus.

Quæst. 351. An & qualiter ob dilatam solutionem pretii sine usura aut injustitia res vendi posse, pluris supra justum alias pretium, & minoris ob præstitam in continent solutionem?

R Esp. Ad primum negativè: Ut AA. communiter in c. consuluit. & c. in civitate. b. t. ed. quid sola mora locationis, nisi damnuri inde emergat, aut lucrum cesseret, aut dubium sit, num res tempore solutionis sit pluris valitura, non est pretio estimabilis, adeoque, si ob eam solam quid detur aut exigatur supra pretium justum, contractus est injustus & usurarius in foro conscientiae, non quidem propriè, quia usura propriè & regulariter non committitur, nisi in mutuo propriè tali, sed virtualiter, seu implicitè, & interpretativè, quatenus, dum ob solutionem dilatam in effectu, & re ipsa idem est, ac si pretium ab emptore esset solugum, & dein ei mutuatum cum lucro illius quantitatis, in qua pretium convenientum valorem verum, seu justum excedebat; in foro tamen etiam externo & contentious talis usurarius minus propriè talis convenienti & condemnari nequit tanquam usurarius; ita fere Pith. b. t. n. 59. & Reiffenst. n. 97.

R. P. Lewr. Jur. Can. Lib. V.

2. Resp. Ad secundum: Parि ratione iustitiae & usuram, eti minus propriè talem, committit, qui rem minoris emit, quam tunc valeat, ed, quid præsente & numeratà pecunia emat, idque ob eandem rationem allatam pro reffons. ad quæst. preced. cum & is, qui rem valentem 12. v. g. aureis emit, 10. aureis ob anticipatam seu præsentem solutionem, in effectu viderit quasi mutuare pretium, quod numerat vendori, ut id, quod justo pretio deest, lucretur supra pretium, seu valorem justum rei emptæ, quod dicto modo usurarium est, & sic mutuum impropriè tale palliatur venditione. Pith. n. 64. citans Abb. in c. ult. b. t. num. 6. nisi, ut idem citato Canis. tr. de usur. c. 3. n. 4. in fine. item Wiest. n. 51. dubium sit, an res, quia præsente pecunia emitur, minore pretio, quia vendor differt traditionem illius, plus vel minus valitura sit tempore traditionis, juxta dicta de venditione majori pretio. Circa quæ notandum, quid utrumque tam quando ratione dilationis exigitur majus pretium justo, quam dum ratione præsentis solutionis minoris emitur, eti in foro conscientia locum habeat, & damnetur tanquam usura, in foro tamen externo raro observetur, & vix ut tale damnari queat, ed, quid in his contractibus deficit forma mutui, & intentio usuraria sit occulta, nisi